

En skygge forlader sin ejer

14. juni 2019 af [Michael Larsen](#)

0

PIGEN DER LEDTE EFTER SIN SKYGGE

999999

Forfatter/tegner: Inger-Lise Kristoffersen

Forlag: Forlaget Uro

Form: 32 sider i sort/hvid, indbundet

Vejl. pris: 250,-

Udgivelsesår: 2019

Udgivelsesland: Danmark

***Pigen der ledte efter sin skygge* er en fin, surrealistisk fabel, der føles som at se en tysk ekspressionistisk stumfilm for de helt små.**

Har en skygge sit eget liv? Og hvad nu hvis din skygge fik nok af dig og bare gik sin vej? Hvordan ville det være? Det er de grundlæggende spørgsmål i Inger-Lise Kristoffersens seneste udgivelse, den ordløse billedbog *Pigen der ledte efter sin skygge*. Tidligere har hun udgivet billedbogen *Manden, fluen & det*

ustyrlige pigebarn, som hun også skrev. Gennem sine mange år som illustratør har Kristoffersen tegnet flotte illustrationer til andre forfatteres børnebøger siden 1979 og har udstillet sine grafiske værker i både ind- og udland.

Handlingen i Kristoffersens nye bog er enkel. En pige leger med sit levende tøjdyr, alt imens pigens skygge savner sin ejers opmærksomhed og bliver utilfreds. Skyggen går sin vej. Pigen og tøjdyret følger efter skyggen, som forsvinder ned i et hul på vej til Skyggeøen. En ø, hvor skygger søger omsorg blandt andre, der har fået nok af deres ejere. Men pigen er ikke ligeglad med sin skygge, og med tøjdyret som følgesvend tager hun på en fantasifuld rejse med kurs mod Skyggeøen.

Det er som sagt en enkel fortælling om at føle sig alene og ikke få nok opmærksomhed. Selv skygger har følelser, og det kan ses! Kristoffersens lille eventyr ser måske uhyggeligt ud på overfladen, men lad det ikke narre jer, småbørnsforældre derude. Der er intet gys her. Tværtimod får man masser af gennemført billedpoesi, der for mig vækker gamle minder frem om *Mumitroldene*. Uden at der er tale om en kopi, så har *Pigen der ledte efter sin skygge* lignende kvaliteter i, at begge udspiller sig i et børnevenligt univers, som voksne også kan blive betaget af.

Med *Pigen der ledte efter sin skygge* forsætter Kristoffersen med at skabe stemningsfulde sort/hvide linoleum-værker af surrealistisk karakter, som hun gjorde med *Manden, fluen & det ustyrlige pigebarn*. De spinkle, hvide streger, der udgør omrids af figurerne og deres omgivelser, forsvinder aldrig i de mange mørke skyggeflader. Der er simpelthen et smukt samspil mellem det hvide og det sorte. Når der bliver talt i historien, bliver det sagt med billeder, så man aldrig er i tvivl om, hvad der forgår. Billederne er opdelt i nogenlunde traditionelle tegneserie-paneler, men ind imellem flyder nogle af billederne sammen, uden at det nogensinde skaber forvirring, hvilken er godt klaret. Jeg kunne nemt se *Pigen der ledte efter sin skygge* virke som en animeret kortfilm gjort som en af de gamle tyske ekspressionistiske stumfilm, gerne på den nøjagtig samme måde med linoleum-udtrykket tilsat et spændende lydspor.

Savner man noget alternativt læsestof til de små, der ikke er alt for nuttet og er klinisk renset for kulørt nonsens, så er *Pigen der ledte efter sin skygge* fin at skifte bekendtskab med – omend en kort fornøjelse. For man ender med at savne mere af den smukke linoleum-billedpoesi, men historiens budskab om at vise hensyn, opmærksomhed og kærlighed til sine nærmeste, inklusiv sin egen skygge (!) er bedårende på den rette måde. Inger-Lise Kristoffersen er mere end velkommen til at komme på flere grafiske ordløse fabler, og gerne på flere sider, tak!